

*Конституція
Франції 1946*

Liberté, Égalité, Fraternité

Свобода, равенство, братство

Структура КФ 1946 р.

Конституція Франції 1946 року складається із:

- Преамбули
- Восьми розділів
- Вміщує 106 статей

Розділи Конституції

I. Установи республіки

II. Парламент

III. Президент Республіки

IV. Рада Міністрів

V. Кримінальна відповідальність міністрів

VI. Французький Союз

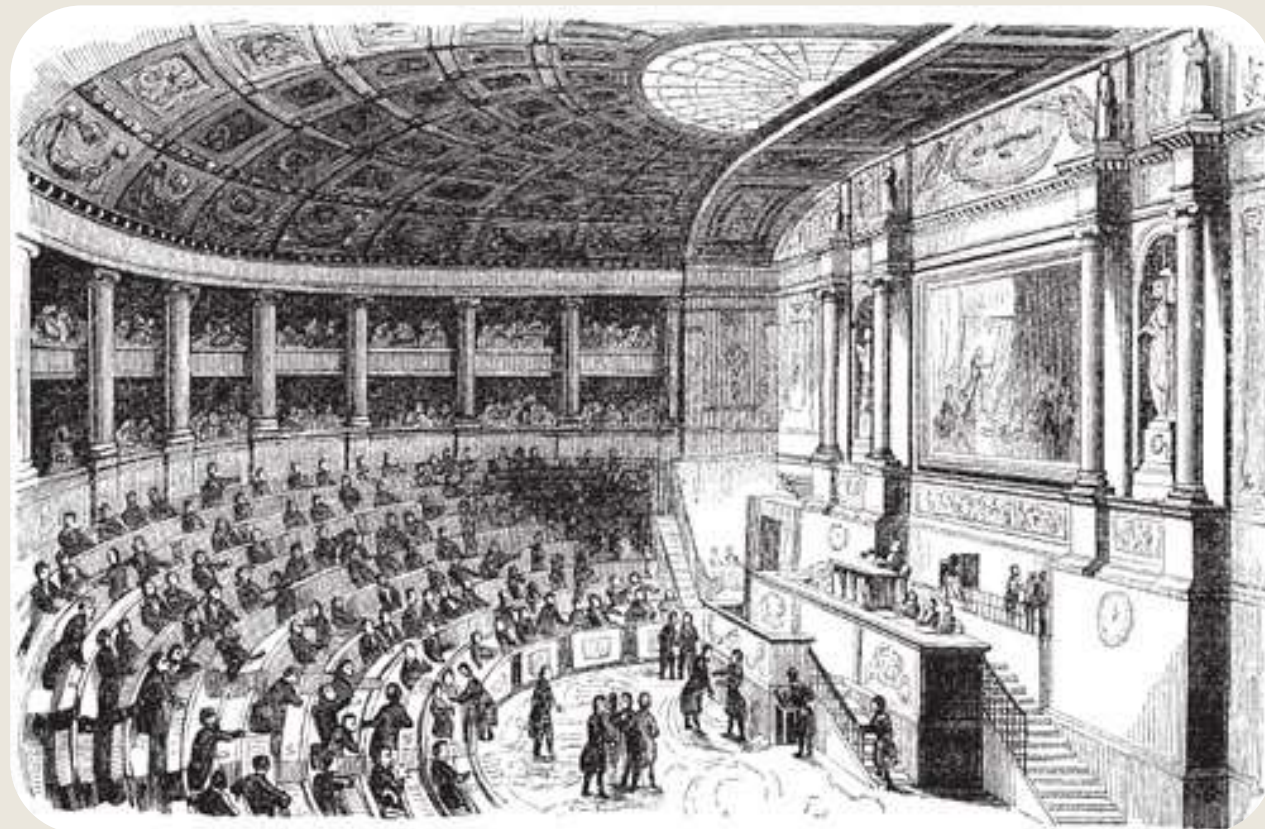
VII. Територіальні колективи

VIII. Перехідні постанови

Конституція 1946 р відбила посилення впливу демократичних сил в післявоєнній Франції. Преамбула конституції урочисто підтвердила права і свободи, проголошені Декларацією прав людини і громадянина 1789 р.

Конституція передбачала установа парламентської республіки. Парламент повинен був складатися з двох палат: Національних зборів і Ради республіки. Національні збори обиралися на п'ять років на основі загального і прямого виборчого права.

Вищим представником державної влади конституція оголосила президента республіки, який обирався парламентом на сім років і міг бути переобраний ще на один термін. Президент підписував договори з іноземними державами, оприлюднив закони, міг зажадати від обох палат нового обговорення прийнятого парламентом закону, але повторне рішення парламенту було остаточним.

Органом, який очолює безпосереднє управління країною, був Рада міністрів на чолі з головою, який призначався президентом після консультацій з лідерами політичних фракцій в парламенті. Кандидат на пост голови представляв на розгляд Національних зборів програму майбутнього кабінету.

Конституція фактично зберегла колишню систему місцевого управління, так само як і колишній порядок контролю уряду за діяльністю органів місцевого самоврядування.

Спеціальна глава конституції присвячувалася Французькому союзу, який повинен був юридично

оформити колоніальну імперію. Однак багато положень цієї глави носили формальний характер і не реалізовувалися на практиці.

У наступні роки відбувалися певні зміни в системі державної влади Франції. Зростала роль Ради республіки в законодавчому процесі, в 1954 р законодавчо було закріплено майже повну рівноправність палат. Підвищувалася роль і самостійність виконавчої влади.